

Projecció ebrenc a rècord sense medalles ni premis

Josep Maria Arasa Fort
director d'EDSL, CTE i ED.cat

"Això del conflicte de les teles és difícil d'entendre", m'ha dit massa gent, i per això intentaré aportar-los llum en aquest article. Algunes persones ho van considerar una qüestió de "joc de trons" a les xarxes, però és un tema d'estratègia territorial. I és que els mitjans de comunicació fan la mateixa funció que la d'una gran infraestructura que vertebrava. I d'una manera molt més efectiva i sostenible ja que, si es compara la inversió, suposa només un 0'01 % de cost. I suma factors diferenciats intangibles de més valors afegits.

Aquest setmanari informava divendres passat que el servei de la Xarxa Audiovisual Local (XAL, també conegut com La Xarxa), després de disset dies desaparegut, queda partit en els dos mapes de cobertura que aquí es mostren. Per a l'empresa Teveón Televisió Ebre, que utilitza la marca Canal 21 Ebre dels germans Guinart, se li reconeixen 31 municipis (63 %), tot agrupant el 24 % de la població, i per a Canal Terres de l'Ebre queden 18 municipis (36 %), amb el 75 % de la població. Una decisió que suposa l'aixecament d'un expedient de suspensió i que ara atorga als respectius ajuntaments la potestat de canviar-lo.

Una decisió no del tot salomònica (Salomó no va partir la criatura, fent cas a la mare) que serveix almenys per girar full a un conflicte que durava -a saber- prop de 5 anys, i en el qual hi ha intervingut la pràctica totalitat dels ajuntaments ebrencs en haver signat avall la legislatura anterior. I el Síndic de Greuges, el Centre de Mediació de Dret Privat del Col·legi d'Advocats, els mateixos treballadors i una bona colla d'advocats, i la direcció de La Xarxa. La que el 25 d'abril passat aturava de cop i volta el servei sota l'acusació de "no posar-se d'acord" quant al repartiment territorial que s'exigia, i que finalment ella mateixa ha hagut de resoldre.

I per què el servei de La Xarxa provoca tanta disputa? Perquè aquesta empresa pública que depèn de la Diputació de Barcelona dona suport a més de 200 ràdios municipals i 50 televisions locals, actuant com una gran central de compres adquirint "peces" audiovisuals (notícies, reportatges, entrevistes o programes), que els mateixos mitjans ofereixen diàriament. Actua a la pràctica com segon canal de servei públic a preus *low cost*, complementari a la Corporació Catalana. Un servei que s'ha creat els últims anys perquè La Xarxa (en part COM i

Localred) no sempre ha actuat sota aquest patró, ara d'èxit i desitjat.

Quan als anys 2005 i 2006 el govern de la Generalitat va traure un concurs públic més de cent cinquanta freqüències de televisió local sota la regulació del CAC (Consell de l'Audiovisual de Catalunya), La Xarxa era poc més que un ens que distribuïa programes urbanites. I dels quatre operadors que van obtenir freqüència a la nostra vegueria televisiva (únic cas a Catalunya) només una s'hi va adherir, L'Ebre TV.

Recordem com va quedar aquest concurs. La primera llicència TDT la va rebre el consorci públic que agrupava 22 ajuntaments ebrencs. La segona, el Canal 21 Ebre (propietat de

quència. Però es va haver d'esperar 2 anys perquè el CAC autoritzés l'operació ja que la Llei catalana de l'audiovisual no permetia específicament la compra-venda de freqüències en l'àmbit local, en un intent de frenar l'entrada dels grans grups mediàtics estatals.

El govern, per recomanació del CAC, va marcar com a camí més viable per a la regió de l'Ebre la unió-fusió dels 3 projectes privats (el Consorci públic ja havia acordat desfer-se), i així ho va proposar. Gràcies a aquesta política pública (a l'Ebre sempre han estat els mitjans i les cooperatives agràries els beneficiaris), va néixer Ebre Digital SL (juliol de 2013), l'empresa que passava a gestionar l'actual

divisuals ebrencs produïts i exportats per nosaltres l'any passat, a un ritme de gairebé de 8 audiovisuals diaris! L'Ebre (els seus costums, els seus temes, la seua parla, la seua actualitat diària) es feia visible a tot Catalunya de forma quotidiana i habitual, com mai abans.

No ens han penjat cap medalla, ni molt menys hem obtingut premis, però queden les dades. I les videotèques de memòria audiovisual, amb 48 capítols de *La barca de l'Andreu* i *Sector Primari* (amb la participació dels Quicos, Andreu Carranca, Pepet i Marieta o el cor Flumíne); o el miler de reportatges informatius per enriquir un futur núvol territorial fins ara insòlit. "Una sobreexposició de

terreny i ja podem dir que estem altre cop ben a prop seu, tenint en compte la qualitat i el volum de producció i la proporcionalitat de les nostres ràdios.

En absolut m'agrada l'autocomplaença però calia deixar-ne constància abans d'obrir una nova etapa. Pel mateix motiu demanaria a les institucions públiques, i especialment a cadascuna de les formacions polítiques dels ajuntaments, més rigor i atenció

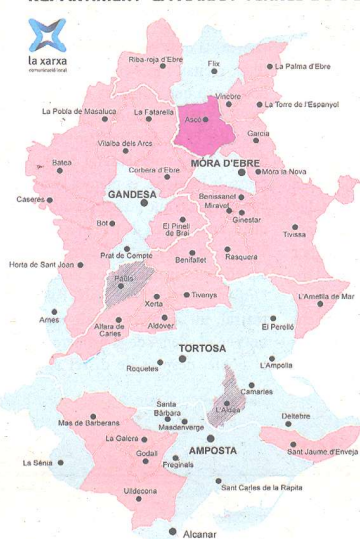
vers el paper estratègic dels mitjans de comunicació. Han de deixar de veure'ns com a portaveus de simple propaganda. I si som nosaltres els que els traslladem pràctiques col·lusòries, les han de denunciar o desatendre. Ens han de veure, metafòricament, com a estructures d'estat. Perquè es pot entendre que els ajuntaments no fossin capaços de tirar endavant un consorci TDT per raons econòmiques o polítiques; però són incomprensibles altres actuacions que han protagonitzat, de les quals ara en veiem les conseqüències.

El repartiment dictaminat per La Xarxa enceta aquesta setmana un model personalment desconegut. No hi ha ni unió ni fusió ni acord, i per primer cop ens cal un mapa per identificar els municipis que cal seguir. Uns comptes d'explotació pujaran i altres restaran (els mitjans

som només empreses?) i està per veure si això és igual o millor que el que acabem de deixar enrere. Perquè si fos pitjor, ens ho hauríem de fer mirar, per càlculs estructurals.

Pel que només depèn de nosaltres, puc dir-los que intentarem fer-ho bé igualment. Acceptem allò que els poders sobirans decideixen i ens posem a treballar en la nostra especialitat: el servei públic i l'interès general. I a tots aquells municipis que a criteri de La Xarxa ja no ens corresponen, dir-los que res ha canviat. La nostra concepció editorial i territorial de les Terres de l'Ebre és la mateixa i farem els màxims esforços per cohesionar la vegueria televisiva de les Terres de l'Ebre, ara per ara l'única que en realitat, i a la pràctica, existeix.

REPARTIMENT 'LA XARXA' TERRES DE L'EBRE

CANAL TERRES DE L'EBRE

MUNICIPIIS: 18 de 49 (36'73%)
POBLACIÓ: 131.752 (75'52%)
Sense l'Aldea, Paulis i Ascó.

BAIX EBRE: 6 municipis (+2) / 63.026 hab.
L'Ampolla (3.322)
Camarles (3.349)
Deltebre (11.544)
El Perelló (2.903)
Roquetes (8.165)
Tortosa (33.743)
COMPARTIT: L'Aldea (4.250)
COMPARTIT: Paulis (580)

MONTSIA: 7 municipis / 55.825 hab.
Alcanar (9.494)
Amposta (20.654)
Freginals (396)
Masdenverge (1.088)
La Ràpita (14.718)
Santa Bàrbara (3.821)
La Senia (5.654)

RIBERA D'EBRE: 2 municipis / 9.251 hab.
Flix (3.677)
Móra d'Ebre (5.574)

TERRA ALTA: 3 municipis / 3.650 hab.
Arnes (474)
Gandesa (2.999)

VIDEO ASCÓ TELEVISIÓ

MUNICIPIIS: 1 (1'9%)
POBLACIÓ: 1.695

RIBERA D'EBRE:
Ascó (1.695)

CANAL 21

MUNICIPIIS: 31 de 49 (63'26%)
POBLACIÓ: 42.703 (24'47%)
Sense l'Aldea, Paulis i Ascó.

BAIX EBRE: 6 municipis (+2) / 11.121 hab.
Aldover (863)
Alfara de Carles (371)
L'Ametlla de Mar (7.102)
Benifallat (708)
Tivenys (887)
Xerta (1.190)
COMPARTIT: L'Aldea (4.250)
COMPARTIT: Paulis (580)

MONTSIA: 5 municipis / 11.944 hab.
La Gaietà (524)
Godall (631)
Mas de Barberans (605)
Sant Jaume d'Enveja (3.516)
Ulldecona (6.368)

RIBERA D'EBRE: 11 municipis / 11.526 hab.
Benissanet (1.218)
Garcia (601)
Ginestera (778)
La Palma d'Ebre (363)
Miravet (737)
Móra la Nova (3.104)
Rasquera (819)
Ribarroja d'Ebre (1.156)
Tivissa (1.684)
La Torre de l'Espanyol (635)
Vinebre (430)

TERRA ALTA: 9 municipis / 8.113 hab.
Bot (815)
Caseres (253)
Corbera d'Ebre (1.080)
La Fatarella (1.004)
Horta de Sant Joan (1.189)
Pinell de Brai (1.014)
La Pobla de Massalucia (333)
Vilalba dels Arcs (668)

l'empresa tarraconina All Effective Ebre SL). La tercera, l'original Canal TE (propietat de Tortosa Televisió SL, adquirida per l'empresari Joan Antó). I la quarta i última, L'Ebre TV (propietat dels socis del Setmanari L'Ebre SL, per mitjà de l'empresa L'Ebre TV SL). Canal TE i L'Ebre TV són, per tant, els únics operadors actualment operatius titulars de freqüència obtinguda per concurs.

El set anys que van seguir a l'atorgament de les concessions (període 2007-2013) van estar marcats per la crisi econòmica i a buscar fórmules que fessin viables els projectes TDT. En aquest context va aparèixer l'empresa Teveón Televisió Ebre SL -creada per ser una televisió per Internet, que es va apoderar de la tercera fre-

Canal Terres de l'Ebre (setembre de 2013), i el diari digital Ebre digital.cat (gener de 2014). Fruit de l'acord amb l'actual soci Joan Antó, que en canvi va ser del tot impossible amb el tercer operador (mai hi pot haver acord si una de les parts no vol assolir-lo).

Vist amb perspectiva he de dir i reconèixer que de totes les fusions en què he participat aquesta ha estat la més fructífera: en només 3 anys (2014, 2015 i 2016) vam convertir La Xarxa en la palanca estratègica de major projecció del territori. El 2010, quan L'Ebre TV s'hi va adherir, estàvem a zero i La Xarxa era un ens desconegut, com encara ho era el 2013. Però, en només 3 anys, vam convertir la bilateralitat en un autèntic fenomen prolífic fins arribar als 3.000 au-

L'Ebre a tot Catalunya que els ajuntaments us hauria de reconèixer, més que la pròpia Xarxa, deia com a balanç d'aquesta etapa el màxim responsable d'aquest ens.

En la meua opinió, el més destacat és que s'ha aconseguit connectar el territori amb Catalunya de forma normalitzada. En l'àmbit de la premsa escrita, hem estat dos dècades picant pedra i intentant-ho, i, en tres anys de televisió local, ha esclatat el potencial i talent del sud per concloure amb una desconexió estructural que durava des de 1979. Llavors, vam perdre un de tants trets de la història perquè mentre s'enlairaven grups locals perifèrics com El Punt, Segre o 9 Nou, nosaltres quedàvem en testimonials. Però ara hem recuperat bona part del